

CONSILIO AD EXSEQUENDAM CONSTITUTIONEM
DE SACRA LITURGIA

1 februarii 1968

Schemata n. 270

De Pontificali, 17

~~Coetus a Studiis XX De Liturgia~~

Coetus a Studiis XX

~~De ORDINATIONE De libro I Pontificalis~~

DE ORDINATIONE DIACONI, PRESBYTERI ET EPISCOPI

A) De Ordinatione Diaconi	pag. 1
B) De Ordinatione Presbyteri	" 10
C) De Ordinatione Diaconorum et Presbyterorum in una actione liturgica simul conferenda	" 19
D) De Ordinatione Episcopi	" 23
E) De Benedictione insignium pontificalium	" 35
Appendix : Lectiones quae proponantur pro Missis Ordina- tionum	" 36

CONCILII AD EXSEQUENDAM CONSTITUTIONEM
DE SACRA LITURGIA

1 februarii 1968

Schemata, n. 270

De Pontificali, 17

Coetus a studiis XX : De Libro I Pontificalis

DE ORDINATIONE DIACONI, PRESBYTERI ET EPISCOPI

DE ORDINATIONE DIACONI

I - Praenotanda

1. Ordinatio Diaconorum fiat cum fidelium quam maxima frequentia die dominico vel festo, nisi rationes pastorales alium suadeant.
2. Ordinatio de more fiat ad cathedram; si autem propter participacionem fidelium opus est, paretur sedes pro Episcopo ante altare vel alio loco aptiore; sedes autem pro Ordinandis sic paretur, ut actio liturgica a fidelibus bene conspici queat.
3. Ordinandi sumunt amictum, albam, cingulum .
4. Praeter ea quae pro Missae celebratione necessaria sunt, parentur:
a) Pontificale Romanum; b) stolae et dalmaticae pro singulis Ordinandis.

Calix-talis magnitudinis sit, ut sufficere possit ad communionem Ordinatorum.

II - De liturgia verbi

5. Omnibus rite dispositis, ordinatur processio per ecclesiam ad altare modo consueto. Subdiaconum librum Evangeliorum deferentem sequuntur Ordinandi ac denique Episcopus medius inter duos Diaconos vel Presbyteros.

6. Liturgia verbi peragitur ad normam rubricarum.
7. Lectiones sumi possunt sive in toto sive ex parte vel e Missa diei vel e textibus qui in Appendice proponuntur.
8. Dicto Evangelio, incipit Ordinatio Diaconorum. Symbolum in Missa Ordinationis non dicitur.

III - De Ordinatione Diaconorum

9. Episcopus ad sedem paratam sedet cum mitra.
10. Ordinandi vocantur a Diacono hoc modo :
Accedant qui ordinandi sunt Diaconi.

11. Et mox singulatim ab eodem nominantur; et quilibet vocatus dicit:

Adsum

et accedit ad Episcopum, cui reverentiam facit.

12. Omnibus coram Episcopo dispositis, Presbyter ab Episcopo deputatus dicit :

Reverendissime Pater, postulat sancta Mater Ecclesia, ut hos fratres nostros ad onus Diaconii ordinetis.

Episcopus illum interrogat dicens :

Scis illos dignos esse ?

Ille respondet :

Ex interrogatione populi christiani et suffragio virorum ad quos pertinet testificor illos dignos esse inventos.

13. Episcopus :

Auxiliante Domino Deo, et Salvatore nostro Iesu Christo, eligimus hos fratres nostros in ordinem Diaconii.

Omnes dicunt :

Deo gratias,

vel alio modo, iuxta morem regionis, electioni assentiunt.

14. Deinde, omnibus sedentibus, Episcopus alloquitur populum et Electos de munere Diaconi; quod facere potest his verbis :

Fratres dilectissimi, cum isti filii nostri, quos inter propinquos vel amicos habetis, mox ad ordinem Diaconorum sint provehendi, attente cogitate ad qualem ministerii gradum sint ascensi.

Spiritus Sancti dono roborati, Episcopo eiusque presbyterio adiumentum praestabunt, in ministerio verbi, altaris et caritatis, omnium servos se exhibentes. Altaris ministri effecti, evangelium nuntiabunt, sacrificium apparabunt, corpus et sanguinem Domini fidelibus partientur.

Praeterea, secundum mandatum Episcopi, ad eos pertinebit tam infideles quam fideles exhortari et sacra doctrina imbuere, orationibus praesidere, baptismum ministrare, matrimonio assistere illudque benedicere, viaticum ad morientes deferre, ritibus exsequiarum praeesse.

Per impositionem manuum inde ab Apostolis traditam consecrati et arctius altari coniuncti, in nomine Episcopi vel parochi, ministerium caritatis explebunt. In his omnibus, sic agant, Deo adiuvante, ut eos vere discipulos eius cognoscatis qui non venit ministrari, sed ministrare.

Vobis autem, filii dilectissimi ad ordinem Diaconii provehendi, Dominus dedit exemplum, ut quemadmodum ipse fecit, ita et vos faciatis.

Diaconi igitur, id est Iesu Christi ministri, qui in medio discipulorum quasi ministrans apparuit, Dei voluntatem ex animo facientes, in caritate sicut Domino et hominibus cum laetitia servite. Cum vero nemo duobus dominis possit servire, considerate omnem immunditiam aut avaritiam idolorum esse servitatem.

Vos autem, sicut illi quondam ab Apostolis ad ministerium caritatis electi, viros boni testimonii Spiritu Sancto et sapientia plenos esse oportet. In fide ergo radicati et fundati exhibete vos immaculatos et irreprehensibiles coram Deo

et hominibus, sicut decet Christi ministros et dispensatores mysteriorum Dei, nec vos a spe Evangelii averti sinatis, cuius non tantum auditores sed et ministri esse debetis. Mysterium fidei in conscientia pura habentes, verbum Dei, quod ore praedicatis operibus vestris ostendite, ut plebs christiana, Spiritu vivificata, fiat pura oblatio, Deo accepta, et vos in novissimo die Domino occurrentes, ab eo audire valeatis : "Euge, serve bone et fidelis, intra in gaudium Domini tui".

15. Post allocutionem, Electi stant coram Episcopo, qui eos interrogat, omnes simul, his verbis :

Fili carissimi, priusquam ad ordinem Diaconii accedatis, vos oportet coram populo propositum de suscipiendo munere profiteri.

Vultis ad ministerium Ecclesiae per impositionem manuum mearum et donum Spiritus Sancti consecrari ?

Electi omnes simul respondent :

Volo.

Episcopus :

Vultis munus Diaconii in adiutorium ordinis sacerdotalis et in profectum populi christiani humili caritate explere ?

Electi :

Volo.

Episcopus :

Vultis mysterium fidei, ut ait Apostolus, in conscientia pura habere et hanc fidem secundum Evangelium et traditionem Ecclesiae verbo et opere praedicare ?

Electi :

Volo.

Episcopus :

Vultis conversationem vestram exemplo Christi, cuius corpus et sanguinem in altari tractabitis, indesinenter conformare ?

Electi :

Volo, Deo auxiliante.

16. Deinde unusquisque Electorum accedit ad Episcopum et, coram eo genuflexus, ponit manus suas iunctas inter manus Episcopi. Sicubi vero hic modus minus opportunus esse videtur, secundum iudicium Conferentiae Episcopalis, alias eligatur.

Episcopus interrogat Electum, dicens, si eius est Ordinarius :

Promittis mihi et successoribus meis reverentiam et oboedientiam ?

Electus :

Promitto.

Si vero Episcopus non est eius Ordinarius, dicit :

Promittis Ordinario tuo reverentiam et oboedientiam ?

Electus :

Promitto.

Episcopus :

Qui coepit in te opus bonum, Deus, ipse perficiat.

17. Deinde omnes surgunt. Episcopus, stans sine mitra, manibus iunctis, verbus ad populum dicit :

Oremus, dilectissimi, Deum Patrem omnipotentem, ut super hos famulos suos, quos in sacrum ordinem Diaconatus dignatur assumere, benedictionis suae gratiam clementer effundat.

Diaconus :

Flectamus genua.

18. Et mox Episcopus ante sedem suam genua flectit; Electi vero procumbunt; ceteri autem genua flectunt. Tunc cantores incipiunt litanias.

Ante ultimam invocationem additur :

Ut hos electos benedicere digneris.

A. Te rogamus, audi nos.

Ut hos Electos benedicere, et sanctificare digneris.

A. Te rogamus, audi nos.

Ut hos Electos benedicere, et sanctificare, et consecrare,
digneris.

A. Te rogamus, audi nos.

19. Deinde solus Episcopus surgit et, manibus iunctis, cantat vel clara voce dicit :

Domine Deus, preces nostras clementer exaudi, ut quae nostro sunt gerenda officio, tuo prosequaris benignus auxilio; et quos sacris ministeriis exsequendis pro nostra intelligentia erdimus offerendos, tua benedictione sanctifica.

Per Christum Dominum nostrum.

Omnes :

Amen.

Postea diaconus dicit :

Levate.

20. Omnes surgunt. Unusquisque Electorum accedit ad Episcopum et coram eo genua flectit. Episcopus singulis imponit manus super caput, nihil dicens.

21. Electis ante ipsum genuflexis, Episcopus, extensis manibus, cantat vel clara voce dicit orationem Consecrationis :

Adesto, quae sumus, omnipotens Deus, honorum dator, ordinum distributor officiorumque dispositor, qui in te manens innovas omnia, et cuncta disponens per verbum, virtutem sapientiamque tuam Iesum Christum, Filium tuum, Dominum nostrum, sempererna providentia praeparas et singulis quibusque temporibus aptanda dispensas. Cuius corpus, Ecclesiam tuam, caelestium gratiarum varietate distinctam suorumque connexam distinctione membrorum, per legem totius mirabilem compagis unitam, in augmentum templi tui crescere dilatarique largiris, sacri munera servitutem trinis gradibus ministrorum nomini tuo militare constituens, electis ab initio Levi filiis, qui ministerium tabernaculi sacri explentes, hereditatem benedictionis aeternae sorte perpetua possiderent. Sic in Ecclesiae tuae exordiis Apostoli Filii tui, Spiritu Sancto auctore, septem viros boni testimonii delegerunt, qui eos in quotidiano ministerio adiuvarent, ut ipsi orationi et praedicationi verbi abundantius possent instare, et illis electis viris per orationem et manus impositionem mensarum ministerium commiserunt. Super hos quoque famulos tuos, quae sumus Domine, placatus intende, quos tuis sacris altaribus servituros in officium Diaconii suppliciter dedicamus.

Emitte in eos, Domine, quae sumus, Spiritum Sanctum, quo in opus ministerii fideliter exsequendi munere septiformis tuae gratiae roborentur.

Abundet in eis totius forma virtutis, dilectio sine simulatione, sollicitudo infirmorum ac pauperum, auctoritas modesta, innocentiae puritas et spiritualis observantia disciplinae. In moribus eorum praecincta tua fulgeant, ut suae castitatis exemplo imitationem sanctae plebis acquirant, et

bonum conscientiae testimonium praferentes in Christo firmi et stabiles perseverent, quatenus Filium tuum, qui non venit ministrari sed ministrare, imitantes in terris, cum ipso regnare mereantur in caelis.

23. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti per omnia saecula saeculorum.

Omnis :

Amen.

22. Finita oratione Consecrationis, Episcopus sedet cum mitra. Ordinati surgunt, et aliqui Diaconi vel Presbyteri imponunt unicuique stolam more diaconali et eum induunt dalmatica.

23. Interim cani potest psalmus 83 cum ant. 'Beati, qui habitant in domo tua, Domine', vel alias cantus.

24. Ordinati, vestibus diaconalibus induti, accedunt ad Episcopum, qui librum Evangeliorum unicuique in manus tradit dicens :

Accipe Evangelium Christi, cuius praeco effectus es; et vide, ut quod legeris credas, quod credideris doceas, quod docueris imiteris.

25. Demum Episcopus omnes Ordinatos singulatim recipit ad osculum pacis dicens :

Pax tibi.

X. Et cum spiritu tuo.

Si rerum adiuncta id permittunt, similiter faciunt et Diaconi presentes.

26. Interim cani potest psalmus 145 cum ant. 'Si quis mihi ministraverit, honorificabit eum Pater meus, qui est in caelis, dicit Dominus', vel alias cantus.

IV - De liturgia eucharistica

27. Oratio fidelium omittitur. Cetera fiunt secundum Ordinem Missae, praeter ea quae sequuntur :

28. a) Aliqui ex Ordinatis oblata deferunt Episcopo pro celebratione Missae; unus autem ex Ordinatis ministrat Episcopo ad altare.

2. b) Dicitur Hanc igitur proprium :
Hanc igitur oblationem servitutis nostrae, sed et cunctae familiae tuae, quam tibi offerimus etiam pro his famulis tuis, quos ad Diaconatus ordinem promovere dignatus es, quae sumus, Domine, ut placatus accipias, et propitius in eis tua dona custodias, ut quod divino munere consecuti sunt, divinis effectibus exsequantur.

Per Christum Dominum nostrum.

Amen.

29. Diaconi modo ordinati communicantur sub utraque specie. Diaconus Episcopo ministrans, postquam communicatus est ab Episcopo sub utraque specie, fungitur ministerio calicis.

30. Aliqui e Diaconis nuper ordinatis Episcopum adiuvant in distribuenda communione fidelibus.

DE ORDINATIONE PRESBYTERI

I - Praenotanda

1. Ordinatio Presbyterorum fiat cum fidelium quam maxima frequentia die dominico vel festo, nisi rationes pastorales alium suadeant.
2. Ordinatio de more fiat ad cathedram; si autem propter participationem fidelium opus est, paretur sedes pro Episcopo ante altare vel alio loco aptiore; sedes autem pro Ordinandis sic parentur, ut actio liturgica a fidelibus bene conspici queat.
3. Omnes Presbyteri in Missa suae Ordinationis concelebrant cum Episcopo. Valde convenit ut Episcopus etiam alios Presbyteros ad concelebrandum admittat; hoc in casu Presbyteri hoc die ordinati primum locum obtinent ante ceteros Presbyteros concelebrantes.
4. Ordinandi sumunt amictum, albam, cingulum et stolam diaconalem. Praeter ea quae pro Missae concelebratione necessaria sunt, parentur : a) Pontificale Romanum; b) stolas pro Presbyteris, qui manus Ordinandis imponunt; c) planetae pro singulis Ordinandis; d) gremiale linteum; e) sanctum chrisma; f) ea quae ad manuum lotionem necessaria sunt.

II - De liturgia verbi

5. Omnibus rite dispositis, ordinatur processio per ecclesiam ad altare modo consueto. Subdiaconum librum Evangeliorum deferentem sequuntur Ordinandi, postea Presbyteri concelebrantes, ac denique Episcopus medius inter duos Diaconos vel Presbyteros.
6. Liturgia verbi peragitur ad normam rubricarum.
7. Lectiones sumi possunt sive in toto sive ex parte vel e Missa diei vel e textibus qui in Appendice proponuntur.
8. Dicto Evangelio, incipit Ordinatio Presbyterorum. Symbolum in Missa Ordinationis non dicitur.

III - De Ordinatione Presbyterorum

9. Episcopus ad sedem paratam sedet cum mitra.
10. Ordinandi vocantur a Diacono hoc modo :
Accedant qui ordinandi sunt Presbyteri.
11. Et mox singulatim ab eodem nominantur; et quilibet vocutus dicit :

Adsum

et accedit ad Episcopum, cui reverentiam facit.

12. Omnibus coram Episcopo dispositis, Presbyter ab Episcopo deputatus dicit :

Reverendissime Pater, postulat sancta Mater Ecclesia, ut hos fratres nostros ad onus Presbyterii ordinetis.

Episcopus illum interrogat, dicens :

Scis illos dignos esse ?

Ille respondet :

Ex interrogatione populi christiani et suffragic virorum ad quos pertinet testificor illos dignos esse inventos.

13. Episcopus :

Auxiliante Domino Deo, et Salvatore nostro Iesu Christo, eligimus hos fratres nostros in ordinem Presbyterii.

Omnies dicunt :

Deo gratias,

vel alio modo, iuxta morem regionis, selectioni, auctoritate, christi

14. Deinde, omnibus sedentibus, Episcopus alloquitur populum et Electos de munere Presbyteri ; quod facere potest his verbis :

Fratres dilectissimi, cum isti filii nostri, quos inter propinquos vel amicos habetis, mox ad ordinem Presbyterorum sint provchendi, attente perpendite ad quam in Ecclesia gradum sint ascensuri.

Certe populus Dei sanctus totus regale sacerdotium in Christo efficitur. Attamen ipse Magnus Sacerdos noster, Iesus Christus, discipulos quosdam elegit, qui in Ecclesia sacerdotali officio publice pro hominibus ipsius nomine fungentur. Ipse enim, missus a Patre, Apostolos misit in mundum, ut per ipsos eorumque successores Episcopos, munus suum Magistri, Sacerdotis et Pastoris continenter perficeret. Ordinis autem Episcoporum Presbyteri cooperatores constituantur, qui cum eis munere sacerdotali coniuncti ad populi Dei servitium vocantur.

Isti fratres, re mature perpensa, ad Sacerdotium in ordine Presbyterorum sunt ordinandi, ut Christo, Magistro, Sacerdoti et Pastori inserviant, cuius ministerio corpus eius, id est Ecclesia, in templum sanctum aedificatur et crescit.

Christo summo et aeterno Sacerdoti configurandi, Sacerdotio Episcoporum coniungendi, in veros Novi Testamenti sacerdotes consecrabuntur ad Evangelium praedicandum, populum Dei pascendum cultumque divinum in dominico praesertim sacrificio celebrandum.

Vos autem, filii dilectissimi, ad ordinem Presbyterii provehendi, sacro docendi munere in Christo Magistro pro vestra parte fungemini. Verbum Dei omnibus dispenseate, quod ipsi cum gudio accepistis. In lege Domini meditantes, videte ut quod legeritis credatis, quod credideritis doceatis, quod docueritis imitemini.

Sit ergo doctrina vestra pabulum populo Dei, sit odor vitae vestrae delectamentum Christi fidelibus, ut verbo et exemplo aedificetis domum, id est Ecclesiam Dei.

Munere item sanctificandi in Christo fungemini. Ministerio enim vestro sacrificium spirituale fidelium perficietur, Christi sacrificio coniunctum, quod per manus vestras super altare incruenter in celebratione mysteriorum offeretur. Agnoscite ergo quod agitis, imitamini quod tractatis, quatenus mortis et resurrectionis Domini mysterium celebrantes, membra vestra a vitiis omnibus mortificare et in novitate vitae ambulare studentis.

Baptismo homines Dei populo aggregantes, Poenitentiae sacramenta peccata in nomine Christi et Ecclesiae dimittentes, olio sancto infirmos sublevantes, ritus sacros celebrantes, laudes cum gratiarum actione et precibus per horas diei offerentes non tantum pro populo Dei, sed et pro mundo universo, mementote vos ex hominibus esse assumptos et pro hominibus constitutos in iis quae sunt ad Deum. Manus ergo Christi Sacerdotis perenni gaudio in vera caritate explete, non quae vestra sunt, sed quae Iesu Christi quaerentes.

Munere denique Christi Capitis et Pastoris pro vestra parte fungentes, filii carissimi, Episcopo uniti et subditi, fideles in unam familiam adunare studete, ut eos per Christum in Spiritu Sancto ad Deum Patrem adducere valeatis. Boni pastoris exemplum ante oculos semper habete, qui non venit ministrari, sed ministrare, quique venit quaerere et salvum facere quod perierat.

15. Post allocutionem, Electi stant coram Episcopo, qui eos interroget, omnes simul, his verbis :

Fili carissimi, priusquam ad ordinem Presbyterii accedatis, vos oportet coram populo propositum de suscipiendo munere profiteri.

Vultis manus Sacerdotii in gradu Presbyterorum ut probi Episcoporum ordinis cooperatores, in pascendo greg dominico, duce Spiritu Sancto, indesinenter explere ?

Electi omnes simul respondent :

Volo.

Episcopus :

Vultis mysteria Christi ad laudem Dei et sanctificationem populi christiani, secundum Ecclesiae traditionem, pie et fideliter celebrare ?

Electi :

Volo.

Episcopus :

Vultis ministerium verbi, in praedicatione Evangelii et expositione fidei catholicae, digne et sapienter explore ?

Electi :

Volo.

Episcopus :

Vultis Christo summo Sacerdoti, qui seipsum pro nobis hostiam param obtulit Patri, arctius in dies coniungi et cum eo vos ipsos, pro salute hominum, Deo consecrare ?

Electi :

Volo, Deo auxiliante.

6. Deinde unusquisque Electorum accedit ad Episcopum et coram eo genuflexus ponit manus suas iunctas inter manus Episcopi. Sicubi vero hic modus minus opportunus esse videtur, secundum iudicium Conferentiae Episcopalis, aliis eligatur.

Episcopus interrogat Electum, dicens, si eius est Ordinarius :

Promittis mihi et successoribus meis reverentiam et oboedientiam ?

Electus :

Promitto.

Si vero Episcopus non est eius Ordinarius, dicit :

Promittis Ordinario tuo reverentiam et oboedientiam ?

Electus :

Promitto.

Episcopus :

Qui coepit in te opus bonum, Deus, ipse perficiat.

17. Deinde omnes surgunt. Episcopus, stans sine mitra, manibus iunctis, versus ad populum dicit :

Oremus, dilectissimi, Deum Patrem omnipotentem, ut super hos famulos suos, quos in Presbyterii munus elegit, coelestia dona multiplicet.

Diaconus :

Canticum de laudes. Presbyteri circu-

catio Consecrationis fitatur.

Flectamus genua.

18. Et mox Episcopus ante sedem suam genua flectit; Electi vero procumbunt; ceteri autem genua flectunt.

Tunc cantores incipiunt litanias.

Ante ultimam invocationem additur :

Ut hos Electos benedicere digneris.

R. Te rogamus, audi nos.

Ut hos Electos benedicere, et sanctificare digneris.

R. Te rogamus, audi nos.

Ut hos Electos benedicere, et sanctificare, et consecrare digneris.

R. Te rogamus, audi nos.

19. Deinde solus Episcopus surgit et, manibus iunctis, cantat vel clara voce dicit :

Exaudi nos, quae sumus, Domine Deus noster, et super hos famulos tuos benedictionem Sancti Spiritus et gratiae sacerdotalis effunde virtutem : ut quos tuae pietatis aspectibus offerimus consecrandos, perpetua munera tui largitate prosequaris.
Per Christum Dominum nostrum.

Omnes :

Amen.

Postea Diaconus dicit :

Levate.

20. Omnes surgunt. Unusquisque Electorum accedit ad Episcopum et coram eo genua flectit. Episcopus singulis imponit manus super caput, nihil dicens.
21. Deinde omnes Presbyteri adstantes, stolis induiti, singulis manus imponunt, nihil dicentes. Post impositionem manuum, Presbyteri circa Episcopum manent usquedum oratio Consecrationis finiatur.
22. Electis ante ipsum genuflexis, Episcopus, extensis manibus, cantat vel clara voce dicit orationem Consecrationis :

Adesto Domine, sancte Pater, omnipotens aeterne Deus, honorum auctor et distributor omnium dignitatum, per quem proficiunt universa, per quem cuncta firmantur, amplificatis semper in melius naturae rationabilis incrementis, per ordinem congrua ratione depositum. Unde sacerdotales gradus atque officia levitarum sacramentis mysticis instituta creverunt : ut cum Pontifices summos regendis populis praefecisses, ad eorum societatis et operis adiumentum sequentis ordinis viros et secundae dignitatis eligeres. Sic in cremo per septuaginta viorum prudentium mentes Moysi spiritum propagasti; quibus ille adiutoribus usus in populo, innumeratas multitudines facile gubernavit. Sic in filios Aaron paternae plenitudinis abundantiam trasnudisti; ut ad hostias salutares et frequentioris officii sacramenta, meritum sufficeret sacerdotum. Hac providentia, Domine, Apostolis Filii tui doctores fidei comites addidisti, quibus illi orbem totum secundis praedicatoribus impleverunt. Quapropter infirmitati quoque nostrae, Domine, quaesumus, haec adiumenta largire; qui quanto fragiliores sumus, tanto his pluribus indigemus.

Da quaesumus, omnipotens Pater, in hos famulos tuos Presbyterii dignitatem; innova in visceribus eorum Spiritum sanctitatis; acceptum a te, Deus, secundi meriti munus obtineant, censuramque morum exemplo suae conversationis insinuent.

Sint probi cooperatores ordinis nostri, ut verba Evangelii usque ad extremum terrae perveniant et nationum plenitudo, in Christo congregata, in unum populum Dei sanctum convertatur. Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum, Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti per omnia saecula saeculorum.

Omnies :

... 'Vobis dominus noster Iesus Christus, vel

'Ihesus', vel aliis canentes, vel

Amen.

23. Finita oratione Consecrationis, Episcopus sedet cum mitra.

Ordinati surgunt. Presbyteri adstantes revertuntur ad loca sua; aliqui tamen ex illis unicuique Ordinato disponunt stolam more presbyterali et eum induant planeta.

24. Interim cani potest psalmus 109 cum ant. 'Sacerdos in aeternum Christus Dominus secundum ordinem Melchisedech, panem et vinum obtulit', vel alias cantus.

25. Postea Episcopus assumit gremiale linteum et inungit sancto Chrismate palmas manuum uniuscuiusque Ordinati ante se genuflexi, dicens :

Dominus Jesus Christus, quem Pater unxit Spiritu Sancto et virtute, te custodiat ad populum christianum sanctificandum et ad sacrificium Deo offerendum.

Deinde Episcopus et Ordinati lavant manus.

26. Interim Diaconus parat pro celebratione missae panem super paternam, et vinum et aquam in calice, eaque affert Episcopo, qui ipsa cuilibet Ordinato, ante se genuflexo, in manus tradit, dicens :

Accipe oblationem plebis sanctae Deo offerendam. Agnosce quod ages, imitare quod tractabis, et vitam tuam mysterio dominicale crucis conforma.

27. Denum Episcopus Ordinatos singulatim recipit ad osculum pacis dicens :

Pax tibi.

Pax tibi.

X. Et cum spiritu tuo.

Si rerum adiuncta ^{id} permittunt, similiter faciunt Presbyteri praesentes.

28. Interim cani potest psalmus 99 cum ant. 'Vos amici mei estis, si feceritis quae praecipio vobis, dicit Dominus', vel alias cantus, vel responsorium :

Iam non dicam vos servos, sed amicos meos, quia omnia cognovistis, quae operatussum in medio vestri, (alleluia). - Accipite Spiritum Sanctum in vobis Paraclitum : Ille est quem Pater mittet vobis, (alleluia). - Vos amici mei facti estis, si feceritis, quae ego praecipio vobis. - Accipite Spiritum Sanctum in vobis Paraclitum. - Gloria Patri. - Ille est quem Pater mettat vobis, (alleluia).

IV - De liturgia eucharistica

29. Oratio fidelium omittitur. Cetera fiunt secundum Ordinem concelebrationis Missae, praeter ea quae sequuntur :

a) omissitur praeparatio calicis;

b) Hanc igitur proprium dicitur a solo Episcopo :

Hanc igitur oblationem servitutis nostrae, sed et cunctae familiae tuae, quam tibi offerimus etiam pro his famulis tuis, quos ad Presbyteratus ordinem promovere dignatus es, quiescimus, Domine, ut placatus accipias, et propitius in eis tua dona custodias, ut quod divino munere consecuti sunt, divinis effectibus exsequantur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

DE ORDINATIONE DIACONORUM ET PRESBYTERORUM
IN UNA ACTIONE LITURGICA SIMUL CONFERENDA

1. Lectiones sumi possunt sive in toto sive ex parte vel e Missa diei vel e textibus qui in Appendice proponuntur.
2. Primo vocantur et nominantur Ordinandi ad ordinem Diaconatus, sicut dictum est supra (p. 2, nn. 10-13); deinde vocantur et nominantur Ordinandi ad ordinem Presbyteratus, sicut dictum est supra (p. 11, nn. 10-13).
3. Deinde, omnibus sedentibus, Episcopus alloquitur populum et Electos; quod facere potest his verbis :

Dilectissimi, cum isti fratres nostri mox ad ordinem Diaconorum et Presbyterorum sint provehendi, attente cogitate ad qualem ministerii gradum sint ascensuri. Christo, summo Magistro, Sacerdoti et Pastori, isti inservient, cuius ministerio Ecclesia in populum Dei, Corpus Christi et templum Spiritus Sancti, hic in terris indesinenter aedificatur. Sacerdotio Episcoporum coniungendi, Presbyteri et Diaconi consecrabuntur ad Evangelium praedicandum, populum Dei sanctificandum et pascendum cultumque divinum, in dominico praesertim sacrificio, celebrandum. In his omnibus sic agant, Deo adiuvante, ut eos vere discipulos eius cognoscatis, qui non venit ministrari sed ministrare.

Vobis autem, filii dilectissimi ad ordinem Diaconii provehendi, Dominus dedit exemplum, ut quemadmodum ipse fecit, ita et vos faciatis. Diaconi igitur, id est Iesu Christi ministri, qui in medio discipolorum quasi ministrans apparuit, Dei voluntatem ex animo facientes, in caritate sicut Domino et hominibus cum laetitia servite. Cum vero nemo duobus dominis possit servire, considerate omnia immunditia aut avaritiam idolorum esse servitatem. Vos autem, sicut illi quondam ad Apostolis ad ministerium caritatis electi, viros boni testimonii Spiritu Sancto et sapientia plenos esse oportet. In fide ergo radicati et fundati,

exhibete vos

immaculatos et irreprehensibiles coram Deo et hominibus, sicut
debet Christi ministros et dispensatores mysteriorum Dei, nec
vos a spe Evangelii averti sinatis, cuius non tantum auditores
sed et ministri esse debetis. Mysterium fidei in conscientia
pura habentes, verbum Dei, quod ore predicantis operibus vestris
ostendite, ut plebs christiana, Spiritu vivificata, fiat pura
oblatio, Deo accepta, et vos in novissimo die Domino occurren-
tes, ab eo audire valeatis : "Euge, serve bone et fidelis, in-
tra in gaudium Domini tui".

Vos autem, filii dilectissimi, ad ordinem Presbyterii provehen-
di, sacro docendi munere in Christo Magistro pro vestra parte
fungemini. Verbum Dei omnibus dispense, quod ipsi cum gudio
accepistis. In lege Domini meditantes, videte ut quod legeritis
credatis, quod credideritis deceatis, quod docueritis imitemini.

Sit ergo doctrina vestra pabulum populo Dei, sit odor vitae
vestrae delectamentum Christi fidelibus, ut verbo et exemplo
aedificatis domum, id est Ecclesiam Dei.

Manere item sanctificandi in Christo fungemini. Ministerio
enim vestro sacrificium spirituale fidelium perficietur, Chri-
sti sacrificio coniunctum, quod per manus vestras super altare
incruenter in celebratione mysteriorum offeretur. Agnoscite
ergo quod agitis, imitamini quod tractatis, quatenus mortis et
resurrectionis Domini mysterium celebrantes, membra vestra a
vitiis omnibus mortificare in novitate vitae ambulare studentis.

Baptismo homines Dei populo aggregantes, Poentientiae sacra-
mento peccata in nomine Christi et Ecclesiae dimittentes, oculo
sancto infirmos sublevantes, ritus sacros celebrantes, laudes
cum gratiarum actione et precibus per horas diei offerentes
non tantum pro populo Dei, sed et pro mundo universo, mementote
vos ex hominibus esse assumptos et pro hominibus constitutos
in iis quae sunt ad Deum. Manus ergo Christi Sacerdotis peren-
ni gudio in vera caritate explete, non quae vestra sunt, sed
quae Iesu Christi quaerentes.

Munere donique Christi Capitis et Pastoris pro vestra parte fungentes, filii carissimi, Episcopo uniti et subditi, fideles in unam familiam adunare studete, ut eos per Christum in Spíritu Sancto ad Deum Patrem adducere valcatis. Boni pastoris exemplum ante oculos semper habete, qui non venit ministriri, sed ministrare, quique venit quaerere et salvum facere quod perierat.

4. Post allocutionem, Episcopus interrogat primo Electos ad ordinem Diaconatus, deinde Electos ad ordinem Presbyteratus modo supra (pp. 4-5, nn. 15-16 et pp. 13-14, nn. 15-16) descripto.
5. Deinde omnes surgunt. Episcopus, stans sine mitra, manibus iunctis, versus ad populum dicit :

Oremus, dilectissimi, Deum Patrem omnipotentem, ut super hos famulos suos, quos in sacros ordines Diaconatus et Presbyteratus dignatur assumere, benedictionis suae gratiam clementer effundat.

Diaconus :

Flectamus genua.

6. Et fiunt omnia modo supra (p. 6, nn. 18-19) descripto. Litaniis expletis, Electi ad ordinem Presbyteratus recedunt et fit Ordinatio Diaconorum usque ad traditionem libri Evangeliorum inclusive.
7. Ordinatione Diaconorum perfecta, Ordinati recedunt et accedunt Electi ad ordinem Presbyteratus.
8. Episcopus, stans sine mitra, manibus iunctis, versus ad populum dicit :

Oremus, dilectissimi, Deum Patrem omnipotentem, ut super hos famulos suos, quos in Presbyterii manus elegit, coelestia dona multiplicet.

Diaconus :

Flectamus genua.

Omnis genua flectant et in silentio orant pro Electis.

Deinde surgit solus Episcopus et cantat vel clara voce dicit orationem:

Exaudi nos, quae sumus, Domine Deus noster, et super hos filios
tuos benedictionem Sancti Spiritus et gratiae sacerdotialis af-
funde virtutem: ut quos tuae pietatis aspectibus offerimus
consecrandos, perpetua munera tui largitate prosequaris.

Per Christum Dominum nostrum.

2.
Omnes :

Amen.

9. Et fiant omnia modo supra (pp. 16-17, nn. 20-26) descripto.

10. Denum Episcopus omnes Ordinatos, primo Presbyteros, deinde Diaconos,
recepit ad osculum pacis dicens :

Pax tibi.

R. Et cum spiritu tuo.

Interim cani potest aliquis cantus supra (p. 18, n. 28) notatus.

11. In Missa dicitur Hanc igitur proprium :

Hanc igitur oblationem servitutis nostrae, sed et cunctae fami-
liae tuae, quam tibi offerimus etiam pro his famulis tuis, quos
ad Diaconatus et Presbyteratus ordinem promovere dignatus es,
quae sumus, Domine, ut placatus accipias, et propitius in eis
tua dona custodias, ut quod divino munere consecuti sunt,
divinis effectibus exsequantur.

Per Christum Dominum nostrum. Amen.

DE ORDINATIONE EPISCOPI

I - Praenotanda

1. Ordinatio Episcopi fiat cum fidelium quam maxima frequentia die dominico vel festo, nisi rationes pastorales alium, ex. gr. festam Apostolorum, suadeant.
2. Episcopus Consecrator principalis debet saltem alios duos Episcopos consecrantes adhibere; sed decet ut omnes Episcopi praesentes una cum Consecratore principali Electum ordinent.
3. Electo assistant duo Presbyteri.
4. Valde convenit, ut omnes Episcopi consecrantes necnon Presbyteri Electo assistentes cum Consecratore principali et cum Electo Missam concelebrent. Si ordinatio fit in ecclesia propria Electi, etiam aliqui Presbyteri eius Presbyterii concelebrent.
5. Si ordinatio fit in ecclesia propria Ordinandi, Consecrator principalis Episcopum modo ordinatum invitare potest ut praesideat concelebrationi in liturgia eucharistica. Si autem ordinatio non fit in ecclesia Ordinandi, Consecrator principalis praesidet concelebrationi; hoc in casu Episcopus modo ordinatus primum locum tenet inter ceteros concelebrantes.
6. Consecrator principalis necnon Episcopi et Presbyteri concelebrantes sacras vestes induunt quae pro Missae celebratione requiruntur. Electus induit omnia paramenta sacerdotalia necnon crucem pectoralem et dalmaticam. Episcopi autem consecrantes, qui non concelebrant, sumunt rochetum, amictum, crucem pectoralem, stolam, pluviale et mitram. Presbyteri Electo assistentes, si non concelebrant, induunt pluviale.
7. Benedictio anuli, baculi pastoralis et mitrae, tempore opportuno, ante ipsam ordinationem, de more peragitur.

8. Praeter ea quae pro Missae pontificalis celebratione necessaria sunt, parentur : a) Pontificale Romanum; b) libelli orationis Consecrationis pro Episcopis consecrantibus; c) gremiale linteum; d) sanctum Chrisma; e) anulus, baculus pastoralis et mitra pro Electo.
9. Sedes pro Consecratore principali, Episcopis consecrantibus, Electo, presbyteris concelebrantibus parentur hoc modo :
 - a) In liturgia verbi Consecrator principalis sedent in cathedra; Episcopi autem consecrantes iuxta cathedram; Electus vero inter Presbyteros sibi assistentes in presbyterio versus ad populum.
 - b) Ordinatio Electi fiat de more ad cathedram; si autem propter participationem fidelium opus est, parentur sedes pro Consecratore principali et Episcopis consecrantibus ante altare vel alio opportuniore loco; sedes autem pro Electo et Presbyteris ei assistentibus sic parentur, ut actio liturgica a fidelibus bene conspiciri queat

II - De liturgia verbi

10. Omnibus rite dispositis, ordinatur processio per ecclesiam ad altare modo consueto. Subdiaconum librum Evangeliorum deferentem sequuntur Presbyteri concelebrantes, deinde Electus medius inter Presbyteros sibi assistentes, postea Episcopi consecrantes ac denique Episcopus Consecrator principalis medius inter duos Diaconos.
11. Liturgia verbi peragitur ad normam rubricarum.
12. Lectiones sumi possunt sive in toto sive ex parte vel e Missa dici vel e textibus qui in Appendice proponuntur.
13. Dicto Evangelio, incipit Ordinatio Episcopi. Symbolum in Missa Ordinationis non dicitur.

III - De Ordinatione Episcopi

14. Consecrator principalis et Episcopi consecrantes accedunt ad sedes pro Ordinatione Electi paratas, et sedent cum mitra.

15. Electus a Presbyteris ipsi assistantibus adducitur ante sedem Consecratoris principalis, cui reverentiam faciunt.
16. Unus e Presbyteris alloquitur Consecratorum principalem his verbis :
- Reverendissime Pater, postulat Ecclesia N., ut Presbyterum N.N. ad onus Episcopatus ordinetis.
- Si vero agitur de Episcopo ordinando non residentiali :
- Reverendissime Pater, postulat sancta Mater Ecclesia Catholica, ut Presbyterum N.N. ad onus Episcopatus ordinetis.
- Consecrator principalis illum interrogat, dicens :
- Habetis mandatum Apostolicum ?
- Ille respondet :
- Habemus.
- Consecrator principalis : . . . qui tecum est. Angelus acribus
- Legatur.
17. Tunc legitur mandatum, omnibus sedentibus. Quo perfecto, omnes dicunt :
- Deo gratias,
- vel alio modo, iuxta morem regionis, electioni assentiant.
18. Deinde Consecrator principalis, omnibus sedentibus, breviter alloquitur clerum ac populum necnon Electum de munere Episcopi; quod facere potest his verbis :
- Dilectissimi, sedulo attendite, ad qualis in Ecclesia gradum frater noster sit provehendus. Dominus noster Iesus Christus, a Patre missus, ut genus humanum redimeret, ipse in mundum duodecim misit Apostolos qui, Spiritus Sancti virtute repleti, Evangelium praedicarent et omnes gentes in unum ovile congregantes, sanctificarent et gubernarent. Ut autem hoc munus usque ad finem saeculi permaneret, Apostoli sibi adiutores elegerunt,

quibus donum Spiritus Sancti a Christo acceptum per impositionem manuum tradiderunt, qua Ordinis sacramenti plenitudo conferatur. Sic a generatione in generationem principalis traditio per successionem Episcoporum continuam servata est et opus Salvatoris ad nostra usque tempora perseverat et crescit.

In Episcopo a Presbyteris suis circumdato adest in medio vestri ipse Dominus noster Iesus Christus, Pontifex factus in aeternum. Ipse enim in ministerio Episcopi Evangelium praedicare et credentibus mysteriis fidei ministrare non desinit. Ipse paterno Episcopi munere nova membra corpori suo addit et aggregat. Ipse Episcopi sapientia et prudentia vos in peregrinatione terrena ad beatitudinem perducit aeternam.

Grato igitur laetoque animo fratrem nostrum excipite, quem nos, Episcopi, per impositionem manuum in collegium nostrum cooptamus. Illum honorate ut ministrum Christi et dispensatorem mysteriorum Dei, cui testificatio Evangelii veritatis concreditur atque ministratio spiritus et iustitiae. Mementote verborum Christi dicentis Apostolis : "Qui vos audit me audit, et qui vos spernit me spernit. Qui autem me spernit, spernit eum qui me misit".

Tu autem, frater carissime, electus a Domino, cogita te ex hominibus esse assumptum et pro hominibus constitutum in iis quae sunt ad Deum. Episcopatus enim nomen est operis, non honoris, et Episcopum magis prodesse quam praeesse oportet. Nam qui maior est, secundum Magistri praceptum, sit ut minor, et qui predecessor est, sicut ministrator. Praedica opportune, importune, increpa in omni patientia et doctrina. In oratione et sacrificio pro populo tibi commisso, de plenitudine sanctitatis Christi multiformem gratiam abundanter studias impetrare.

In Ecclesia tibi credita, mysteriorum Christi dispensator, moderator et custos esto fidelis. Electus a Patre ut familiam eius gubernes, memor esto semper boni Pastoris, qui oves suas cognoscit et quem oves cognoscunt, et qui animam ponere pro oviibus suis non dubitavit.

Universos, quos Deus tibi committit, paterna atque fraterna
dilige curitate, imprimis Presbyteros et Diaconos, tuos in mi-
nistério Christi consortes, sed et pauperes et debiles, pere-
grinos et advenas. Hortare fideles ut in opere apostolico tecum
laborent, eosque libenter audire ne renuas. De illis autem,
qui nondum uni Christi ovili sunt aggregati, curam habeas in-
defessam, tamquam tibi in Domino commendatis. In Ecclesia catho-
lica, caritatis vinculo adunata, nunquam obliviscaris te col-
legio Episcoporum esse coniunctum, ita ut omnium Ecclesiarum
sollicitudinem ferre non desinas et Ecclesiis auxilio egenti-
bus libenter subvenias. Attende igitur universo gregi in quo
Spiritus Sanctus te ponit regere Dei Ecclesiam, in nomine Patris,
cuius in Ecclesia imaginem representas, et in nomine Filii
eius Iesu Christi, cuius munere Doctoris, Sacerdotis et Pasto-
ris fungeris, et in nomine Spiritus Sancti, qui Ecclesiam Chri-
sti vivificat et infirmitatem nostram sua virtute confirmat.

19. Post allocutionem, Electus surgit et stat ante Consecratorem prin-
cipalem, qui illum interrogat his verbis :

Antiqua sanctorum Patrum institutio praecepit, ut qui Episco-
pus ordinandus est, coram populo interrogetur de proposito fidei
servanda et muneris exsequendi.

Vis ergo, frater carissime, munus nobis ab Apostolis creditum
et tibi per impositionem manuum nostrarum tradendum cum gratia
Spiritus Sancti usque ad mortem explore ?

Electus respondet :

Volo.

Consecrator principalis :

Vis Evangelium Christi fideliter et indesinenter praedicare ?

Electus :

Volo.

Consecrator principalis :

Vis depositum fidei, secundum traditionem inde ab Apostolis
in Ecclesia semper et ubique servatan, purum et integrum cu-
stodire ?

Electus :

Volo.

Consecrator principalis :

Vis Corpus Christi, Ecclesiam eius, aedificare et in eius uni-
tate cum ordine Episcoporum, sub auctoritate successoris beati
Petri Apostoli, permanere ?

Electus :

Volo.

... bona et iusta perficiat.

Consecrator principalis :

Vis beati Petri Apostoli successori oboedientiam fideliter ex-
hibere ?

Electus :

Volo.

Consecrator principalis :

Vis plebem Dei sanctam, cum comministris tuis Presbyteris et
Diaconis, ut pius pater, fovere et in viam salutis dirigere ?

Electus :

Volo.

Consecrator principalis :

Vis pauperibus et peregrinis omnibusque indigentibus propter
nomen Domini affabilem et misericordem te praebere ?

Electus :

Volo.

Consecrator principalis : *Progenitrix sumus et, min.*

Vis oves errantes ut bonus pastor requirere et ovili dominico
aggregare ?

Electus :

Volo.

Consecrator principalis :

Vis Deum omnipotentem pro populo sancto indesinenter exorare
et sine reprehensione summi sacerdotii munus explere ?

Electus :

Volo, Deo auxiliante.

Consecrator principalis :

Qui coepit in te opus bonum, Deus, ipse perficiat.

20. Deinde omnes surgunt. Consecrator principalis, stans sine mitra,
manibus iunctis, versus ad populum dicit :

Oremus, dilectissimi nobis, ut huic Electo, utilitati Ecclesiae
providens, benignitas omnipotentis Dei gratiae suae tribuat
largitatem.

Diaconus :

Flectamus genua.

21. Et mox Consecrator principalis et Episcopi consecrantes ante sedes
suas genua flectunt; Electus vero procubit; ceteri autem genua flec-
tunt. Tunc cantores incipiunt litanias.

Ante ultimam invocationem additur :

Ut hunc Electum benedicere digneris.

X. Te rogamus, audi nos.

Ut hunc Electum benedicere, et sanctificare digneris.

X. Te rogamus, audi nos.

Ut hunc Electum benedicere, et sanctificare, et consecrare
digneris.

X. Te rogamus, audi nos.

22. Deinde solus Consecrator principalis surgit et, manibus iunctis, cantat vel clara voce dicit :

Propitiare, Domine, supplicationibus nostris, et inclinato sub per hunc famulum tuum cornu gratiae sacerdotalis, benedictionis tue in eum effunde virtutem.

Per Christum Dominum nostrum.

Omnes :

Amen.

Posten Diaconus dicit : Vitor Pater, cuius omnia tecum, quem elegisti ad

Levate.

23. Omnes surgunt; Consecrator principalis et Episcopi consecrantes stant ante sedes suas, versi ad populum. Electus surgit, ad Consecratorem principalem accedit et ante eum genua flectit.

24. Consecrator principalis imponit librum Evangeliorum apertum super caput Electi; duo Diaconi, a dexteris et sinistris Electi stantes, tenent librum Evangeliorum supra caput ipsius usquedum oratio Consecrationis finiatur.

25. Deinde Consecrator principalis imponit manus super caput Electi, nihil dicens. Similiter faciunt post eum et ceteri Episcopi.

26. Post impositionem manuum, Consecrator principalis, extensis manibus, cantat vel clara voce dicit orationem Consecrationis :

Deus et Pater Domini nostri Iesu Christi, pater misericordiarum et Deus totius consolationis, qui in excelsis habitas et humilia respicis, qui cognoscis omnia antequam nascantur, tu qui dedisti in Ecclesia tua normas per verbum gratiae tue, qui praedestinasti ex principio genus iustorum ab Abraham, qui constituisti principes et sacerdotes, et sanctuarium tuum sine ministerio non dereliquisti, cui ab initio mundi placuit, in his quos elegisti glorificari :

Sequens pars orationis ab omnibus Episcopis consecrantibus profertur,
manibus iunctis :

Et nunc effunde super hunc Electum eam virtutem, quae a te est,
Spiritum principalem, quem dedisti dilecto Filio tuo Iesu Christo,
quem ipse donavit sanctis Apostolis, qui constituerunt
Ecclesiam per singula loca ut sanctuarium tuum, in gloriam
et laudem indeficientem nominis tui.

26. Prosequitur solus Consecrator principalis :

Dn, cordium cognitor Pater, huic servo tuo, quem elegisti ad
Episcopatum, ut pascat gregem sanctum tuum, et summum sacerdo-
tium tibi exhibeat sine reprehensione, serviens tibi nocte et
die, ut incessanter vultum tuum propitium reddat et offerat
dona sanctae Ecclesiae tuae; da ut virtute Spiritus summi sa-
cerdotii habeat potestatem dimittendi peccata secundum mandatum
tuum; ut distribuat munera secundum praeceptum tuum et solvat
omne vinculum secundum potestatem quam dedisti Apostolis; pla-
ceat tibi in mansuetudine et mundo corde, offerens tibi odorem
suavitatis, per Filium tuum Iesum Christum, per quem tibi glo-
ria et potentia et honor, cum Spiritu Sancto in sancta Eccle-
sia et nunc et in saecula saeculorum.

Omnes :

Amen.

27. Finita oratione Consecrationis, Diaconi recessant, librum Evangelio-
rum, quem tenebant supra caput Ordinati, et unus Diaconorum librum te-
net usque dum tradatur Ordinato. Consecrator principalis et Episcopi
consecrantes sedent cum mitra.

28. Consecrator principalis assumit gremiale linteum et sancto Chrismate inungit caput Ordinati coram se genuflexi, dicens :

Deus, qui summi Christi sacerdotii participem te effecit, ipse te mysticae delibutionis liquore perfundat, et spiritualis benedictionis ubertate fecundet.

Deinde Consecrator principalis lavat manus

29. Consecrator principalis tradit Ordinato librum Evangeliorum, dicens:

Accipe Evangelium et verbum Dei praeputia in omni patientia et doctrina.

Postea Diaconus resumit librum Evangeliorum et reponit in locum suum.

30. Consecrator principalis anulum in digitum anularum dexteræ manus Ordinati immittit, dicens :

Accipe anulum, fidei signaculum : et sponsam Dei, sanctam Ecclesiam, intemerata fide ornatus, illibate custodi.

31. Deinde Consecrator principalis imponit Ordinato mitram, nihil dicens.

32. Ac tandem tradit Ordinato baculum Pastoralem, dicens :

Accipe baculum, pastoralis muneric signum, et attende universo gregi, in quo te Spiritus Sanctus posuit Episcopum regere Ecclesiam Dei.

33. Surgunt omnes. Si Ordinatio fit ad cathedram, Consecrator principalis Episcopum in ecclesia propria Ordinatum invitat, ut sedeat in cathedra; ipse vero Consecrator principalis sedet ad dexteram Ordinati; Episcopus autem extra ecclesiam propriam ordinatus invitatur a Consecratore principali, ut sedent primus inter Episcopos concelebrantes.

Si autem Ordinatio non fit ad cathedram, Consecrator principalis inducit Ordinatum ad cathedram (vel ad locum ei paratum), Episcopis consecrantibus eos sequentibus.

34. Denum Ordinatus, deposito baculo, accipit a Consecratore principali et ab omnibus Episcopis osculum pacis.
35. Post traditionem baculi usque ad finem Ordinationis cani potest psalmus 95 cum ant. 'Euntes in mandum, alleluia, docete omnes gentes, alleluia', vel alias cantus.

IV - De liturgia eucharistica

36. Oratio fidelium omittitur. Cetera fiant secundum Ordinem Concelebrationis Missae pontificalis, praeter ea quae sequuntur.
37. Hanc igitur proprium a solo Consecratore principali dicitur :

Hanc igitur oblationem servitutis nostrae, sed et cunctae familiae tuae, quam tibi offerimus, etiam pro hoc famulo tuo, quem ad Episcopatus ordinem promovere dignatus es, quaesumus, Domine, ut placatus accipias, et propitius in eo tua dona custodias; ut quod divino munere consociatus est, divinis effectibus exequatur.

Si Per Christum Dominum nostrum.

Amen.

38. Hymnus Te Deum laudamus vel alias aptus cantus cani potest communione fidelium expleta, ante orationem post communionem, vel etiam post benedictionem finalem. Interim Ordinatus ducitur a Consecrantibus per ecclesiam, et omnibus benedicit.

39. Loco benedictionis consuetae, dici potest benedictio quae sequitur :

Si Orinatus est celebrans principalis, dicit :

Deus qui populis tuis indulgendo consulis et amore dominaris,
da Spiritum sapientiae quibus tradidisti regimen discipline,
ut de profectu sanctorum ovium fiant gaudia aeterna pastorum.

Omnis :

Amen.

Et qui dierum nostrorum numerum temporumque mensuras maiestatis tue potestate dispensas, propitius ad humilitatis nostre resipice servitutem et pacis tue abundantiam temporibus nostris praetende perfectam.

Omnies :

Amen.

Collatis quoque in me per gratiam tuam propitiare maneribus et quem fecisti gradu episcopali sublimem, fac operum perfectione tibi placentem atque in eum affectum dirige cor plebis, et praesulis, ut ne pastori oboedientia gregis nec gregi desit unquam cura pastoris.

Omnies :

Amen.

Quod ipse praestare dignetur.

Si Consecrator principalis praesidet liturgiae Eucharisticae, dicit :

Benedicat tibi Dominus custodiensque te, sicut te voluit super populum suum constituere pontificem, ita in praesenti saeculo felicem et aeternae felicitatis faciat te esse consortem.

Omnies :

Amen. Sacerdotum et bino papa.

clericorum nostrorum.

Clerum ac populum, quem sua voluit opitulatione congregari, sua dispensatione et tua administratione per diuturna tempora faciat feliciter gubernari.

Omnies :

Amen.

Quatenus divinis monitis parentes, adversitatibus carentes,
bonis omnibus exuberantes, tuo ministerio fide obsequentes et
in praesenti saeculo pacis tranquillitate fruantur et tecum
aeternorum civium consortio potiri mereantur.

Omnnes :

Amen.

Quod ipse praestare dignetur.

40. Data benedictione, omnes processionaliter per ecclesiam revertuntur
in sacristiam; et recedunt in pace.

DE BENEDICTIONE INSIGNIUM PONTIFICALIUM

Oremus.

Omnipotens sempiterne Deus, benedic haec (hoc) munera pasto-
ralis et pontificalis honoris insignia (insigne), ut qui ea (id)
gestaverit, praemium dispensationis sibi creditas cum Christo,
summo Sacerdote et bono pastore, in aeterna vita percipiat.

Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

Appendix

LECTIONES QUAE PROPONUNTUR PRO MISSIS ORDINATIONUM

I. IN ORDINATIONE DIACONI

Extra tempus paschale

- Num. 3, 5-9 Applica tribum Levi et fac stare in conspectu
Aaron sacerdotes, ut ministrent ei.
Rom. 12, 4-8 ...sive ministerium in ministrando.
Mat. 20, 25-28 Filius hominis non venit ministrari sed ministrare.

Tempore paschali

- Act. 6, 1-6 Hos statuerunt ante conspectum Apostolorum, et oran-
tes imposuerunt eis manus.
1 Petri 4, 7b-11 Si quis ministrat, tamquam ex virtute...
Ioan. 12, 24-26 Si quis mihi ministrat, me sequatur.

II. IN ORDINATIONE PRESBYTERI

Series prima

- Num 11, 24b-29 Moyses congregans septuaginta viros de senibus Israel,
quos stare fecit circa tabernaculum
Exh. 4, 1-3,7,11-13 ...in opus ministerii, in aedificationem corporis
Christi
Luc. 10, 1-9 Designavit Dominus et alios septuaginta duos
vel Lc. 12, 35-44 Quis est fidelis dispensator et prudens, quem con-
stituit Dominus super familiam suam, ut det illis
tritici mensuram?

Series secunda

- Ier. 1, 4-9 Ad omnia quae mittam te, ibis
2 Cor. 4,1-2,5-7 Non enim nosmetipsos praedicamus, sed Iesum Chri-
stum, nos autem servos vestros per Iesum
Mat. 5, 13-18 Vos estis sal terrae
vel Luc. 22, 24-30 Qui maior est in vobis fiat sicut minor

Tempore paschali

- Act. 13, 1-5a Tunc ieunantes et orantes imponentesque ~~eis~~ manus,
dimiserunt illos
1 Petri 5,1-4 forma facti gregis ex animo
Ioan. 20, 19-23 Accipite Spiritum Sanctum: quorum remisceritis pcc-
ata remittuntur eis
vel Io.15, 15-17 Iam non dicam vos servos, vos autem dixi amicos

III. IN ORDINATIOME EPISCOPI

Extra tempus paschale

- Eccl. 61, 1-3a Spiritus Domini super me, ex quod unxerit me Dominus, ad annuntiandum mansuetis misit me
2 Cor. 5, 17-21 Deus dedit nobis ministerium reconciliationis... Pro Christo ergo legatione fungimur
Mat. 9,35-10,1 Videns autem turbas, misertus est eis...Et concessit duodecim discipulis suis, dedit illis potestatem spirituum immundorum
vel Io. 10, 11-16 Ego sum paster bonus

Tempore paschali

- Act. 10, 37-43 Et praecepit nobis praedicare populo, et testificari quia ipse est, qui constitutus est a Deo iudex vivorum et mortuorum
Hebr. 5, 1-6 Christus non semetipsum clarificavit ut pontifex fieret: sed qui locutus est ad eum: Tu es sacerdos
Ioan. 21, 15-17 Pasce oves meas
vel Io. 17,6,14-19 Sanctifica eos in veritate. Sicut tu me misisti in mundum, et ego misi eos in mundum

IV. QUANDO ORDINATIO DIACONORUM ET PRESBYTERORUM IN EADEM ACTIONE LITURGICA CONFERTUR

Extra tempus paschale

- Iorem. 1, 4-9 Ad omnia quae mittam te, ibis
Eph. 4,1-3,7,11-13 ...in opus ministerii, in aedificationem corporis Christi
Mat. 20, 25-28 Filius hominis non venit ministrari sed ministrare

Tempore paschali

- Act. 13, 1-5a Tunc ieunantes et orantes imponentesque eis manus dimiserunt illos
1 Petri 4,7b-11 Si quis loquitur, quasi sermones Dei; si quis ministrat, tamquam ex virtute quam administrat Deus
Ioan. 12, 24-26 Si quis mihi ministrat, me sequatur